

1

Отсреща беше хлебарницата с хлебаря и тя беше спала вече с него.

Стоеше на терасата, опряла лакти на парапета.

Не търсеше него с поглед, но гледаше в тази посока. Подръпна от цигарата и остави чашата на самия парапет. До цветята.

Една пчела се мотаеше около чашките на теменужките.

Иначе всичко беше съвсем тихо. Следобеден пек.

Детето кротуваше, вероятно заспало в детската стая.

Парапетът се разтресе под ръцете ѝ. Чашата подрипваше и като че ли всеки момент щеше да падне. Горски обаче не я хвана, не я спря. Не искаше нищо да спира.

Видя, че пчелата е търтей.

Желязото продължи да се тресе лекичко. После за малко престана. После пак.

Какво става?

– Какво става, мамо? – пита синът ѝ - застанал босичък на вратата на терасата.

Сепване. Нахлупване на шапката над очите.

- Нищо, маменце, нищо – каза, а интуитивно усети, че цялата сцена може би ще остане в съзнанието на детето ѝ завинаги.

...Ти защо не спиш?